

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det lyder jo som om, fru Eva Kjer Hansen ikke vil forstå, at det forslag til børnepasningsordning, som er beskrevet her, jo ikke er et, som bringer kvinderne i stand til at komme ud på arbejdsmarkedet. Tværtimod. Det er et, der vil holde dem hjemme.

Jeg ved ikke, hvad det er for en planet, fru Eva Kjer Hansen er faldet ned fra, men det er altså ikke en planet, vi kender mage til her, hvor der er mænd, der benytter sig af den slags ordninger. Alle erfaringer fra forældreorloven viser jo, at kun en mikroskopisk del af fædrene tager disse orlovsordninger. Jeg vil gerne spørge fru Kjer Hansen om, hvor mange fædre hun tror, der vil benytte sig af denne her ordning.

Nej, sandheden er jo, at det vil være de lavestuddannede, de ressourcetsvageste kvinder, der vil benytte sig af denne her ordning, de, som måske har allernæst brug for at komme ud og få en uddannelse og et arbejde.

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Jeg deler ikke fru Elisabeth Arnolds anskuelse om, at det kun vil være nogle meget afgrænsede grupper, der vil benytte denne her mulighed. Men hvis jeg skulle følge fru Elisabeth Arnolds argumentation, skulle vi jo også være imod at udvide barselorloven, for der er det også fortrinsvis kvinder. Men jeg har forstået, at der er fru Elisabeth Arnold dog inde på, at den kan vi godt forlænge, og at det er et godt skridt.

På samme vis argumenterer jeg for det her forslag. Jeg synes, at det er vigtigt at give børnefamilierne noget mere tid, noget mere plads, noget mere frihed til at indrette sig, som man nu føler, at man har behov for i familien. Jeg tror nemlig, at vi får nogle bedre familier ud af det og en bedre trivsel for alle parter. Det er simpelt hen begrundelsen for, at jeg synes, det her er vigtigt.

Til gengæld sætter vi så ind på en række andre områder i forhold til at finde den arbejdskraft, vi har brug for: i forhold til at få indvandrere i arbejde, i forhold til at få mange af dem, der i dag hænger på overførselsindkomst, tilbage med en tilknytning til arbejdsmarkedet. Det vil vi sætte stærkt ind på at sikre.

Til hr. Villy Søvndal kan jeg gentage, at der, som det står i lovforslagets bemærkninger, er tale om, at man ikke må have anden lønindkomst. Det vil sige, at det følger definitionen i

forhold til, hvad der er lønindkomst, og hvad der ikke er lønindkomst.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal takke for svaret og bare konkludere, at det så betyder, at samtlige selvstændige – de har jo ikke arbejdsindkomst i den forstand, vel? – vil kunne få tilskuddet ved siden af deres selvstændige virksomhed, eller hvordan?

(Kort bemærkning).

Eva Kjer Hansen (V):

Der er tilsyneladende nogle begreber, som hr. Villy Søvndal skal sætte sig lidt bedre ind i, plus at hr. Villy Søvndal ved at nærlæse forslaget bemærkninger klart vil kunne se, at det også omfatter selvstændiges indkomst.

Så det er arbejdsindkomst som sådan både for lønmodtagere og for selvstændige, man ikke kan have ved siden af, hvis man vil modtage det her tilskud. Det står meget klart.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Fru Karen Jespersen som ordfører.

Karen Jespersen (S):

Da Socialdemokratiets ordfører på området ikke kan være til stede, skal jeg her fremføre Socialdemokratiets synspunkter om forslaget.

Kommunernes Landsforening holder årsmøde netop i de her dage, i går og i dag, og et af de store temaer på årsmødet, som jeg deltog i i går, er behovet for at prioritere. Gang på gang blev det understreget på Kommunernes Landsforenings årsmøde fra kommunerne og fra KL's lederskab, at der er begrænsede midler til et stigende antal opgaver og med en stigende forventning i befolkningen. Man er jo samtidig i den situation, at regeringens meget hårde håndhævelse af et skattestop betyder nogle meget skrappe krav til besparelser i kommuner og amter, som jo også vil berøre kerneområder som børn, ældre og folkeskole.

Derfor synes jeg, at man må begræde et forslag som det her, hvor man prioriterer, synes jeg, stik imod den prioritering, der faktisk er behov for, nemlig en prioritering til gavn for dem, der har mest brug for det, nemlig de dårligst stillede børnefamilier og de dårligst stillede og truede børn.

Kl. 10.30

Man vælger altså her at bruge et beløb, som kan blive på op imod 500 mio. kr. om året, men